

Losse nummers f 1,50
Bfr.25

N.I.K.S.
=====

ORGAAN VAN DE NVSH-LANDELIJKE WERK GROEP PEDOFILIE

Werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties

o-o-o-o-o-o-o-o-o

UIT DE INHOUD:	BLZ
=====	===
Ten geleide	53
Reactie uit België, door A.C.Elsen	54
Loont principiële verdediging? door Wil Jansen	56
Geachte redactie	57
Beste lezer van de werkgroep, door Iwan Stieltjes	59
Verslag themagroep pedofilie Groningen, door Jan Schijer	60
Nieuwe werkgroep, door Alex Blok	61
Het gesneden brood, door Hans Bakker	62
Vrouwenverminking moet verboden zijn oproep Terre des Hommes	63
Mededeling omtrent Finvara, door Alfred Aubry	63
Berichten uit Medisch Contact	65
Amerika pakt kinderporno aan	66
European School Student Charter	67
Birthcry	68
Verschenen	68

Rotterdam mei/juni 1977

1e jaargang

nummer 5

N.I.K.S.

naar integratie kindersexualiteit

1e jaargang nr. 5

mei/juni 1977

verschijnt v.z.m. maandelijks

ORGAAN VAN DE NVSH-WERKGROEP PEDOFILIE

Redactie:

Dr. F. Bernard en G. Zuerus

postbus 6614 Rotterdam

Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk
Gesigeneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

TEN GELEIDE

Voor ons ligt nummer 5 van ons tijdschrift. Speciaal willen wij de aandacht vestigen op het artikel: OPROEP TERRE DES HOMMES, vrouwenverminking moet verboden zijn. Misschien zou dit thema van belang kunnen zijn voor het jaar 1977, het jaar van het kind.

Het aantal abonnees op NIKS is gestadig stijgende. Een aantal organisaties en redacties van tijdschriften hebben er grote belangstelling voor; tevens vroegen enkele bibliotheken om toezending. De losse verkoop verloopt goed, sommige afleveringen zijn bijna uitverkocht.

De redactie.

Geachte redactie,

Met zeer veel interesse heb ik de artikelen van Hans Zuerus en Alfred Aubry gelezen in het februari- en maartnummer van NIKS (i.v.m. pragmatisch of principiële verdedigen). Het wekt mij bij deze vergund eveneens een steentje bij te dragen en te wijzen op een aspect van deze zaak dat - voor zover ik weet tenminste - specifiek betrekking heeft op de situatie in België.

Zuerus en Aubry gaan er in hun artikel blijkbaar van uit dat hetgeen de pedofiel in contact (konflikt) met de rechtbank te wachten staat een VERDOORDELING is : x maanden (of jaren...) gevangenis. In dit geval zou men inderdaad kunnen zeggen :

"Ik opteer voor een principiële verdediging, want aldus wordt de maatschappij geconfronteerd met een andere visie op pedofilie en breng ik dus het mijne ertoe bij tot een stuk maatschappelijke verandering (-zoals Hans Zuerus het terecht schrijft), en bovendien, welke strafmaat men mij ook toebedeelt, als die straftijd om is MOET men mij toch laten gaan, ook al blijf ik op mijn principiële standpunt staan".

Heel anders wordt m.i. de situatie als het risico dat men loopt voor de rechtbank geen veroordeling is maar een INTERNERING. Dit houdt in dat men op basis van een psychiatrisch onderzoek niet toerekeningsvatbaar wordt verklaard, en dus ook niet kan gestraft, i.c. veroordeeld worden. Om het te verduidelijken met een citaat uit mijn eigen vonnis:

Overwegende dat het blijkt uit het geneeskundig gerechtelijk onderzoek d.d. ... van ... (naam psychiater) ... dat beklagde op het ogenblik der feiten, en ook thans, zich bevond in een toestand van erge geestesstoornis, waardoor hij zijn daden niet kan controleren;..."

Twee regels verder staat er dan echter een veel belangrijker zin: "Overwegende dat de bescherming van de maatschappij de internering van de beklagde vereist;..." Met andere woorden: je kan niet gestraft worden, maar vrijspraak zit er ook niet in: je bent immers geestesziek, dus wordt je opgesloten in een inrichting tot Bescherming van de Maatschappij" (en stel je daar niets van voor; voorzover het mijn eigen ervaring betreft was dat opsluiting in een aparte afdeling van een gewone strafgevangenis, met identieke cellen, identieke levensomstandigheden en identieke behandeling als een gewone strafrechtelijk veroordeelde. Van "behandeling" was er niet in het minst sprake !)

Nu zou je kunnen zeggen - en hiermee raak ik enigszins aan de "getuigen-deskundige" die Aubry noemt - : zorg ervoor dat je een psychiater kiest die onbevooroordeeld tegenover pedofilie staat en je dus niet geestesziek verklaart ! Dit gaat echter niet op, want het is niet de beklagde die de psychiater kiest (wat eigenlijk toch logischer zou zijn), maar wel de rechtbank die er een aanduidt.

Het ergste aspect van de internering voor de pedofiel - geestesziek verklaard te zijn tegen zijn wil, want ik beschouw wel een pedofiel zoals die door Hans Zuerus als "persoon B" gekarakteriseerd wordt - is evenwel de ONBEPAALEN DUUR ervan : het kan 6 maanden duren (minimum termijn) maar evengoed verschillende jaren... De Commissie tot Bescherming van de Maatschappij beslist daar autonoom over en tegen haar beslissingen is geen beroep mogelijk. In principe - zo zou het althans moeten zijn - blijf je opgesloten tot je "gezezen" bent, terug tot de "normale" mensen behoort. Ik geloof dat het in deze optiek gewoonweg onmogelijk is er aan te denken een principiële verdediging te voeren. Immers, zolang je je houdt aan je principiële opvattingen (de 5 punten die Zuerus noemt als non-conformistisch gedrag),

die echter voor de Commissie juist deel uitmaken van je ziekte-beeld, ben je dus ook niet "genezen" en kan je ook niet in aanmerking komen voor vrijlating. Tenzij het dus in je bedoeling ligt de rest van je leven achter tralies door te brengen (en dat helpt noch jou, noch het kind waarvan je houdt, noch de maatschappij ook maar een stap vooruit) kun je dus met een principiële verdediging niets aanvangen, zelfs als je dat voor je zelf wel zoudt willen. Men biedt je niet veel keuze: of je plooit je naar de bestaande - door jou gecontesteerde! - normen, of je gaat voor onbepaalde tijd achter slot en grendel. Ik geloof dat, voor dit dilemma geplaatst, de keuze niet moeilijk is en je er best aan doet althans naar buiten toe de indruk te geven dat je "genezen" bent en volledig instemt met de geldende seksuele normen. Anders gezegd: wees innerlijk persoon B, maar uiterlijk persoon A. Als je dat doet kan je vrijkomen... mits nakoming van bepaalde voorwaarden die je opgelegd worden (geen discussie mogelijk...). Ik citeer hier enkele van die voorwaarden, zoals die mij werden meegegeven bij mijn vrijlating (onderlijning door mijzelf):

"De Commissie beslist dat de genaamde ... dient vrijgesteld op proef, voor onbepaalde duur, onder de volgende voorwaarden:

...
dat hij regelmatig werkt en alle voldoening schenkt, dat hij van goed gedrag zij en iedere herhaling zal vermijden, dat hij geen omgang zal zoeken met oud-geïnterneerden, veroordeelden, slechte gezelschappen, of met minderjarigen,

...
dat hij zich niet zal ophouden op eenzame plaatsen, in bossen, parken of in instellingen van verdacht allooi;

..."

Is hierbij nog veel commentaar nodig? Misschien om te eindigen dit: zouden we niet beter de naam "Commissie tot Bescherming van de Maatschappij" veranderen in: "Commissie tot Bedreiging van de Maatschappij"? Is de kans inderdaad niet groot dat de pedofiel, na zijn negatieve ervaringen met het interneringssysteem en met zulke voorwaarden op de nek, inderdaad geestesziek wordt en een gevaar voor de maatschappij?

Wat er ook van zij, waar het gaat om het beginsel van de principiële verdediging, meen ik toch te moeten zeggen tot elke (Belgische) pedofiel die met dreiging van internering geconfronteerd wordt:

FORGET IT !!

Met vriendelijke groeten uit België.
A.C. Elsen

0-0-0-0-0-0-0

MEDEDELING

Wellicht ten overvloede laten wij hier nogmaals ons gironummer volgen, voor hen die zich nog als abonnee van NIKS willen laten inschrijven.

Het is ten slotte in ons aller belang dat NIKS kan blijven verschijnen.

Giro 3436887 tnv NVSH/LWGP postbus 4009, Groningen.

LOONT DE PRINCIPIELE VERDEDIGING ?

In zijn artikel "pragmatisch of principieel verdedigen (PV)" zegt Hans Zwerus: bij een PV is er sprake van een konfrontatie. Dat wordt dan wel voornamelijk de konfrontatie van de pedofiel met een wereld van onbegrip. Volgens mij is er via de PV zo weinig resultaat mogelijk m.b.t. de herziening van de bewuste wotten, dat het de ontzaglijke moeite niet waard is. Je zou het niet mogen verwachten van wetenschappelijk geschoolden maar we moeten er gezien de ervaringen tot nu toe van uit gaan dat de rechters eigenlijk padvindders te goeder trouw zijn.

Zij geven herhaaldelijk blijk geen enkele behoefte te hebben om van gedachte te wisselen met andersdenkenden. Bij hun besluitvorming hechten zij bijvoorbeeld geen waarde aan het voorhanden hebben van een verifieerbaar bewijs of wetenschappelijke verklaring over mogelijke schadelijkheid van ons gedrag. Het lijkt wel of kennis in deze zin gevaarlijk voor ze is. Het dwingt hen dan er iets mee te gaan doen. Tot het hebben van gefundeerde opvattingen en het maken van keuze PV van pedofielen is voor hen alleen maar aanleiding je duidelijk te maken dat je voor fundamentele zaken bij hen aan het verkeerde adres bent. Kortom: ze geven je het gevoel dat de uitspraak al vast staat voordat je iets ter verdediging hebt kunnen inbrengen. Je speelt slechts gedwongen mee in de poppenkastvertoning, die ze rechtzitting noemen en maken daarbij jouw pogen vraagtekens te zetten bij een aspect van het (heilig) maatschappelijk bestel belachelijk.

En dan komt toch onherroepelijk de doud, die waarschijnlijk nogal fors zal uitvallen omdat je duidelijk een van die "viezerikken" bent die het fijn vinden met jongens en meisjes beneden de 16 jaar te vrijen. Naast het feit dat de nutteloze vrijheidsberoving voor geen enkel mens een lolletje is, zijn er nog al wat factoren die het de pedofiel wat moeilijker kunnen maken. Het beetje schuldbesef dat de meeste gedetineerden toch wel voelen, helpt om de opsluiting als iets meer te ervaren dan louter wraak; een soort van "goed Maken". De misdaad moet immers gestraft worden ! Maar als pedofiel ben je je helemaal niet bewust van feiten die een ander schade hebben berekend. Ook is wel bekend dat de "kinderlokker" het zwarte schaap van elke bajes is en dat merk je dan ook. Op zijn best zetten je medelotgenoten je nog openlijk voor aap. Meestal echter merk je hun diepe afkeer aan het negeren en de gemene geintjes.

Je bent gewend geraakt aan de gewone dagelijkse strelingen voor het oog, en de korte hartversterkende ontmoetingen die het maatschappelijk verkeer je als vrij mens te bieden hebben. Maar in de gevangenis zijn geen jongens en meisjes. Je ziet ze niet eens voorbij wandelen. Als je geluk hebt, ontmoeten je ogen wel eens wat op de bezekuren, vooropgesteld dat je bezoek krijgt. Meestal zal het dan niet je vriendje of vriendinnetje mogen zijn, terwijl andere gedetineerden wel even de gelegenheid krijgen tot wat emotionele ontlasting bij vrouw, vriendin of vriend.

Praten met goed luisterende en meevoelende mensen, wat het bewustzijn in moeilijke ogenblikken zo kan verhelderen, kun je ook wel vergeten. In zulk een op elkaar gepakt, kleinschalige samenleving, gaan allerlei zaken, waar je normaal weinig acht op slaat, een grote rol spelen. De samenleving verlaagt zich als het ware tot meer primaire vormen. Als dan blijkt dat het pedofiele aspect zo'n overheersende rol in je leven is gaan innemen dat het spelen van allerlei sociale rollen wordt bemoeilijkt of afleiding in hobby's en sporten in de weg staat, wordt het "zitten" er niet gemakkelijker op. Je moet het dus opknappen met goede kennis van je eigen persoonlijkheid en met behulp van "echte" solidariteit van buiten. Zeer belangrijke taak van werkgroepen, zeer zeker t.o.v. hen die een PV hebben doorgemaakt.

Gezien de persoonlijke en maatschappelijke implicaties zal een ieder die daarvoor komt te staan de beslissing voor PV goed moeten overdenken.

Laten we nu even vooraan beginnen bij de ontwikkelingen van waaruit we dachten invloed op onze omgeving uit te kunnen oefenen. Nadat mensen in de werkgroepen de kans hebben gekregen wat ter herkenning te vinden en niet voortdurend meer de schijn van andersoortig gedrag hoeven op te houden, verleent het proces van zich verantwoorden te voelen met anderen diepte aan het aanvaarden.

Alleen vanuit deze aanvaarding is het dan mogelijk in bredere kring, hen die in eerste instantie afwijzend staan, begrip bij te brengen voor pedofilie door te demonstreren op alle terreinen van het leven dat pedofilie niet behoeft te beantwoorden aan de stereotype opvattingen die veel mensen er over hebben. Ik vind dat we het proces van integratie in de maatschappij en geleidelijke terreinverbreding moeten doorzetten. Alleen via de omweg van coöperatieve integratie krijgen we invloed op onze levensvoorwaarden.

Als we ons blind staren op aangaan van conflicten en de afweer blijven we in uitsluitend emotioneel gedoe steken. Daarom ook geen PV als aanbeveling omdat deze speerpunt in de praktijk versplintert op een ondoordringbaar systeem en de aanvaller verwondt.

Logischer is het voor de herziening van de wetten te gaan samenwerken met hen die de stappen in ons democratisch bestel kennen. We zullen moeten analyseren welke politieke partijen op onze punten duidelijk een wijziging voorstaan in de gewenste richting.

En allen die zeggen voor ons te zijn, wijzen op de politieke consequenties van hun overtuiging, zodat in de toekomst een minister op zijn vingers wordt getikt wanneer hij zegt: "ik sta niet te trappelen om de zedelijkheidswetgeving te vernieuwen. Ik doe het dan ook niet in deze kabinetsperiode. Ik zorg liever dat ik wat anders te doen heb" !!

De verkiezingen naderen weer. Er ligt een taak voor ieder van ons op dit terrein: in het PPR-verkiezingsprogramma 1977-1982 vond ik de volgende stelling: "De aparte zedelijkheidswetgeving uit het begin van deze eeuw wordt afgeschaft. Als straf noodzakelijk is, bieden andere wettelijke bepalingen nog mogelijkheden om te straffen".

Wil Jansen.

0-0-0-0-0-0

Geachte redactie,

Wat is het echte probleem; het pedofiel zijn of de daaruit voortkomende dreiging?

Via mw. de Ruiters kreeg ik 3 NIKSen. Die heb ik, niet begrijpend, maar zeker niet onwelwillend, doorgeworsteld. Na dat grondig lezen heb ik er echter problemen bijgekregen. Ik wist uiteraard al dat pedofilie is belast met een vracht vooroordelen, maar in de NIKSen kwam ik er ook wel een paar tegen. De aangetroffen argumenten maken meer de indruk van puur defensieve rationalisaties. Ze overtuigen me niet en zijn niet overeind te houden. Om misverstanden te voorkomen; ik wil niet de schoolmeester of de moralist uithangen, maar reageer vanuit mijn verbazing over wat ik tegenkwam.

Ik realiseer me dat als ik verliefd zou worden op een "willing and able" meisje van 15, ik juridisch gezien pedofiel zou zijn. Zo maar ineens. In die zin is de leeftijdsgrens een onzinnige zaak. Maar de keerzijde is dat elke menselijke samenleving behoefte heeft aan een groot aantal criteria, die onderling ook nauw samenhangen. Wie één bepaald criterium verwerpt, komt er niet onderuit om zich opnieuw te bezinnen op een heleboel andere.

Ik noem maar één voorbeeld: het weer laten vallen van een duidelijke leeftijds grens zou herinvoering van de kinderarbeid met zich kunnen brengen. Ik proef in NIKS nogal wat verzet tegen de apartstelling van het kind maar lees tegelijk een pleidooi voor de seksuele rechten van het kind. Er is een verklaring van mensenrechten gekomen, gevolgd door die van kinderrechten (eerste apartstelling) en nu moet er nog een ekstra, een tweede apartstelling komen. Het punt schade is helemaal moeilijk. Geen wonder dat Hans Zuerus er met Mertons schema niet uitkomt, want het gaat om schade die noch te bewijzen noch te weerleggen is. Het is al onbegonnen werk om vooraf aan te tonen dat EEN kind wel of geen schade zal onder vinden, laat staan als het gaat om HET kind. Maar het kardinale punt in Mertons schema is natuurlijk de "schade aan niemand". Want het is mogelijk dat IK schade oploopt van het contact van mijn kind van zeg 10 jaar met een pedofiel. Nu kan dat best komen omdat ik een egocentrische, zeurderige ouwe zeikard ben, maar dat is niet verboden en het blijft dan een feit dat ik schade heb. (Even los van de bewijsbaarheid) Met andere woorden: de "geen-schade-theorie" gaat nooit op, tenzij de schadeloosheid kan worden aangetoond. En dat lukt nooit.

Weer een andere vraag is die, of de (eventuele) schade wordt berekend door de "dader" of door de "beoordelaar". Het is een onbeantwoordbare vraag, dus een overbodige. Want als mijn kind het slachtoffer is van EN pedofiele handelingen EN mijn gezeur dat voortkomt uit die handelingen, is mijn gezeur dan erger dan de aanleiding tot dat gezeur?

En wie zal overigens moeten bepalen of de reactie van de samenleving dwangmatiger en ziekelijker is dan de actie van de pedofiel? Bij deze vraag wordt trouwens toch een scheiding, een grens aangegeven die alleen maar heel even mag gelden. Alleen terwille van een duidelijke probleemstelling mag de pedofiel (of de fietser, of bloemist) even buiten en tegenover "de" samenleving worden geplaatst.

De eerder genoemde problemen gelden ook voor de wederkerigheid. Het KAN best waar zijn, maar het is niet waar te maken. Als het kind in 10 of 1000 opzichten min of meer afhankelijk van mij is of zich zo ervaart, hoe zal het dan in dat ene opzicht ineens tot een onafhankelijke keuze kunnen komen?

Nogmaals, ik ben geen pedofiel. Ik heb die gevoelens niet. Ik heb ook niet de behoefte tot bestrijden of aanvallen. Wel heb ik moeite met de pedofilie en het zou onzindelijk zijn om dat te ontkennen. Behalve het probleem dat ik al had, ben ik in de NIKSen gestuit op ondermeer de genoemde argumenten. Hun onhoudbaarheid was de eerste impuls om te reageren zoals ik doe.

Daarbij vroeg ik mij ook af hoe die zwakke argumenten zouden kunnen zijn ontstaan. Misschien komt dat door het praten onder elkaar over één erg groot gezamenlijk belang: straf voorkomen. Dat houdt geen verwijt in, want als bijv. volkstuinders onder elkaar gaan praten over een gezamenlijk belang (betere afwatering van het hele volkstuinkompleks) is er een grote kans dat ze tot eenzelfde soort probleemstelling en argumentatie zullen komen.

Misschien is er behalve het onder elkaar praten meer dialoog nodig met niet-pedofielen. Maar dan weet ik niet of jullie (zeg ik maar) daarin voldoende "veiligheid" ervaren en of de anderen (zeg ik maar) op de duur voldoende "begrip" kunnen opbrengen.

Het kan best zijn dat ik met deze brief talloze open deuren intrap, dat jullie een uitpuilend archief met dit soort overwegingen hebben. Maar ik heb bedoeld om een eerlijke en kritische bijdrage te leveren in die dialoog. Tot nu toe onbekend met jullie denk- en gevoelswereld heeft de konfrontatie mij nogal verwonderd en dat heb ik geprobeerd weer te geven.

Het zou niet juist zijn als ik alleen maar jullie argumentatie zat te beoordelen en zelf buiten schot bleef. Als ik stel dat ik moeite heb met pedofilie moet ik ook proberen aan te geven waarom. Dan begin ik bij het kind.

Natuurlijk heeft het kind een eigen seksualiteit. Marietje wipt op de wreef van oom Piet, is benieuwd hoe papa er in z'n blootje uitziet en constateert verschillen met mama wat betreft de sekondaire geslachtskenmerken. We mogen ook wel aannemen dat Marietje aan ontelbare van zulke zaken ook het een en ander beleeft. En haar broertje zit in een soortgelijke situatie. Dat het kind een eigen seksualiteit heeft is heel simpel een gegeven en daarom zou de vraag of het kind daar recht op heeft zelfs niet gesteld mogen worden.

Die eigen seksualiteit is een nog zoekende, nog ontdekkende. Het is een seksualiteit in ontwikkeling. De dan te stellen vraag is, waaraan ik het recht zou kunnen ontleenen om die kinderlijke seksualiteit te vermengen met de mijne die ik (wel of niet terecht) ervaar als volwassen seksualiteit. Er bestaat tussen mijn seksualiteit en die van het kind een "tempoverschil". En los van juridische en dergelijke konsekwenties ervaar ik dat vermengen als een menselijker wijs onjuist opdringen mijn tempo. Ik vermoed, want verder ben ik nog niet, dat daar mijn moeite met de pedofilie zit.

Nou, dat was het dan. Een wat kil aandoende beoordeling van de argumenten, een wat warmer zoeken naar één mogelijke oorzaak van de zwakte van die argumenten en dan heet van de naald mijn eigen gevoel.

Wat mij zelf betreft ben ik door het gerichte denken er beter op geworden. Een "vanzelfsprekendheid" (zoiets doe je niet) is meer iets van mijzelf-uit geworden. Om het wat vreemd te zeggen: ik was het niet met jullie onsems, maar ben dat nu geworden. Zonder te verketteren.

De vraag is nog wel of er ook maar iets nieuws in deze brief staat of dat het allemaal ouwe koek is. Als er iets bruikbaar in staat kan het ook gebruikt worden.

Bedankt en groeten,

0-0-0-0-0-0

Beste lezer van de werkgroep.

Graag zou ik met jullie of met één van jullie in contact komen, vanwege de moeilijkheden die ik ondervind met mijn wethouder van onderwijs. Ik sta als onderwijzer voor de klas en uit mijn mensvisie en uit idealisme ga ik op een bepaalde manier met kinderen én volwassenen om, die me moeilijkheden bezorgen. Aangezien ik een gevoelsmens ben heb ik ervaren wat gevoelens voor een mens betekenen of kunnen betekenen. Vooreerst probeer ik mens te zijn ook voor degene waar ik mee om ga. Ik vind dat ieder zijn gevoelens moeten kunnen tonen, positief zowel als negatief, als er serieus op ingegaan wordt. Mijn kinderen (klas 3+4) gun ik dat ook. Gevolg is dat kinderen met positieve gevoelens voor mij dit ook laten blijken, door bv hand in hand te willen lopen, tegen je willen aanleunen, op schoot willen zitten, kusje op je verjaardag enz. Die wijs ik niet af, omdat ik ze positief menselijk vind. Gevolg is dat de wethouder (ingelicht door het hoofd van mijn school, die helaas het tegengestelde aanhangt) mij te verstaan heeft gegeven, dat ieder lichamenlijk (behalve schouderklopje) contact met kinderen, voor mij alleen!, is verboden. Mocht het hoofd klachten hebben of één der ouders (meestal niet de ouders waar het om gaat, omdat ik daar bevriend mee ben en zij achter me staan) een klacht heeft dan ben ik ontslagen op grond van artikel 10, onderwijswet 1920 (vertonen van ergerlijk gedrag). Belachelijk! Dit hangt me dus als een zwaard van Damocles boven het hoofd.

Graag zou ik er met jullie (u) over willen praten wat ik hieraan kan doe. Misschien ben ik geen rasechte pedofiel maar ik voel me uit idealisme er wel mee verwand.

Graag tot spoedig horens.

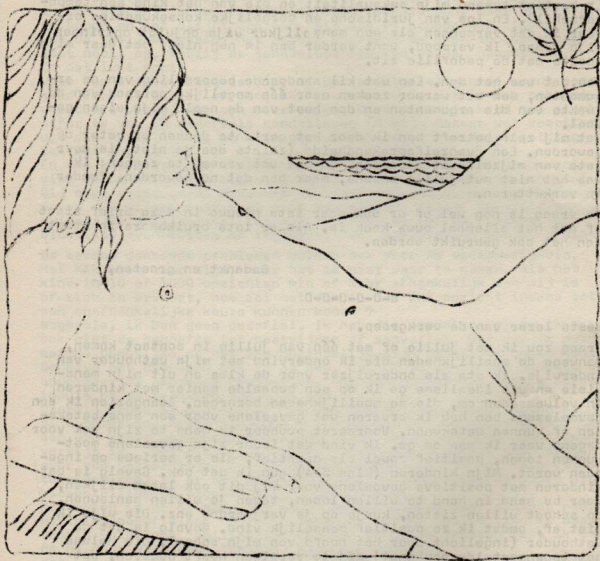
Alphen a/d Rijn

Iwan Stieltjes

VRAAG:

Zijn er mensen met ervaring in deze situatie ? Bijvoorbeeld ervaring met steun van vakbonden voor onderwijzers; goede ervaringen met scholen waar dit positiever ligt ?????

Laten zij contact opnemen met de werkgroep Leiden.



VERSLAG THEMAGROEP PEDOFILIE GRONINGEN; 1e KWARTAAL 1977

De opbloei van de Groningse werkgroep pedofilie, die zich aan het eind van het vorige jaar al manifesteerde zette in de eerste maanden van 1977 langzaam maar zeker door. Helaas ging dat niet samen met de aanwas van leden. Er haakte één lid af en er kwam er één bij. We zijn

daardoor nog met negen mensen, waarvan er zes voornamelijk aan de huiskamerbijeenkomsten deelnemen. Hiervan werden er in het afgelopen kwartaal vier gehouden; de werkgroep kwam daarnaast drie keer bij elkaar. De activiteit van de werkgroep was vooral gericht op het opzetten van contacten met mensen "in het veld". De werkgroepfolder werd toegestuurd naar alle psychologen, psychiaters, huisartsen en advocaten van de provincie Groningen en tevens naar enkele faculteiten van de Rijksuniversiteit en naar de pastorale werkgroep homofilie. Doel hiervan was, deze van ons bestaan op de hoogte te brengen en mogelijk het aangaan van samenwerkingscontacten. Deze actie resulteerde in contacten met een pastor, een psychiater en een psycholoog. De twee eerstgenoemden bleken bereid, in gevallen waarin zij in het verband van hun vak persoonlijke hulpverlening zouden kunnen bieden, ons te hulp te staan. De psycholoog wilde vooral met de praatgroep bezig, nl. met het uitvoeren van zg. socio-drama's.

Verder werd contact gelegd met de werkgroep seksuele vorming die in PSVG-verband voorlichting geeft op scholen e.d. Ten slotte had een gesprek ter kennismaking plaats met hoofdinspecteur Huisman van de gemeentepolitie.

De werkgroep presenteerde zichzelf aan de NVSH-afdeling Groningen middels een zeer geslaagde thema-avond, bestemd voor de afdelingswerkgroepen, alsmede voor COC en MVM. Omdat het doel van de avond, behalve het geven van voorlichting over pedofilie, tevens het afgeven van ons visitekaartje aan de afdeling was, werd deze avond vanuit de werkgroep keihard stelling genomen. Niettemin, of misschien juist daardoor, reageerde het publiek (er waren 32 aanwezigen) zeer positief en bleken na afloop vele vooroordelen uit de weggeruimd en inzichten gerijpt. Robert Boer uit Utrecht presenteerde zijn voordrachten programma "Niet zo verlegen". De vertegenwoordiger van de werkgroep bezocht beide gehouden vergaderingen van de LWGP. Bovendien deden twee leden mee aan de vormingscursus van de LWGP en waren vijf leden aanwezig op de conferentie "pedofiele en samenleving" van de NVSH en NCGV te Amsterdam. Op verzoek van de LWGP werd de Groningse folder omgewerkt tot folder van de LWGP

Jan Schuijjer

0-0-0-0-0-0

NIEUWE WERKGROEP

"Praatgroep Pedofilie Gelderland/Overijssel"... dat is de voorlopige, enigszins pretentieuze naam voor een groepje waarin slechts twee mensen echt actief zijn. Nu bezit een passer gewoonlijk twee punten en bestaat de mogelijkheid om er een cirkel mee te trekken. Maar zoals het gooien van een steen in een vijver steeds wijdere kringen veroorzaakt, ga je als initiatiefnemers van een praat- of werkgroep pedofilie op den duur toch naar wat meer armslag verlangen. Om een informatieve, capabele en doortastende emancipatiegroep goed te laten functioneren zijn er nu eenmaal meer mensen nodig. De vraag is alleen: waar vind je die ?

Er zijn in dit deel van het land al eerder pogingen ondernomen om een werkgroep te vormen en wat belangrijker is: ook draaiende te houden. Helaas zijn al deze pogingen na verloop van tijd mislukt. Vandaar dat er, om een nieuw debat te voorkomen, in eerste instantie gezocht moet worden naar mensen die over voldoende motivatie, tijd en enthousiasme beschikken om zich daadwerkelijk in te zetten voor het emancipatieproces pedofilie. Wederom rijst echter de vraag: waar vind je die? Een van de mogelijkheden om contact met hulpvaardige, ondersteunende en integere mensen met pedofiele gevoelens tot stand te brengen is het organiseren van een thema-avond (vooral in Enschede is gebleken dat zo'n thema-avond bepaald geen zure vruchten afwerpt!) Op dinsdag 17 mei wordt er een dergelijke avond gehouden in "De Bokking", Bokkingshang 19 in Deventer. Zowel Hannie Boidin als Robert M. Boer hebben zich bereid verklaard om aan deze avond mee te werken. Na de pauze

bestaat er gelegenheid tot discussie en/of het stellen van vragen. Zowel Peter Geul als ondergetekende zien deze avond als een startpunt voor verdere activiteiten. Hopelijk zal het ons brengen bij de volgende vraag op ons programma; hoe bereiken we mensen met pedofiele gevoelens die de eerste stap op "het maanlandschap van de maatschappij" nog niet hebben gezet, die zich nog te onwennig voelen om zich aan te sluiten bij de werkgroep, die echt een beetje geholpen moeten worden bij het ontdekken van het feit dat o-jee relaties recht hebben op een plaats in de samenleving !

Er zijn altijd mensen die zich niet zo graag op de voorgrond begeven en wat stilletjes in een hoekje kruipen om de kat uit de boom te kijken of de bui over zich heen laten gaan. Geforceerde pogingen om deze mannen of vrouwen bij activiteiten te betrekken halen gewoonlijk niets uit. Indien zij werkelijk bij de activiteiten betrokken willen worden, komen ze doorgaans wel uit eigen beweging uit hun schulp tevoorschijn ! Het is ook vaak erg moeilijk gebleken om de link te leggen tussen "zij die toekijken, toehoren" en "zij die bezig zijn". Slechts het ventileren van libertijnse opvattingen betreffende pedofilie in weekbladen, magazines of krant kan deze mensen soms over hun schroom of gemis aan zelfaanvaarding, heenhelpen. Natuurlijk zijn er ook psychologen die het tegendeel beweren en van mening zijn dat je deze "achterbangroep" het beste kunt benaderen door datgene te schrijven wat in hun doodlopende straatje te pas komt; door de relaties tussen grote en kleine mensen in een zielig daglicht te plaatsen.... Maar dat is een methode die de realiteit versluiert en het positieve van een o-jee relatie ontkent!

Alex Blok, Zutphen.

0-0-0-0-0-0

HET GESNEDEN BROOD

Terwijl ik wat liep rond te neuzen in een groot warenhuis zag ik plots een knaapje staan van een jaar of negen met een verpakt gesneden in zijn handen. Ik kan niet nalaten even in het brood te knijpen, waarop de jongen met een vriendelijk lachje reageerde. Ik glimlachte terug en knipoogde tegen hem. Zichtbaar was te zien dat het knaapje het leuk vond dat ik wat aandacht aan hem besteedde.

Ik liep door en liet me een daglicht filmprojector demonstreren, het knaapje stond me op een afstand gade te slaan. Het was alsof hij op me wachtte en dat bloek even later ook wel want toen ik de zaak verliet liep hij met me mee, alsof hij graag nog wat meer aandacht van mij wilde hebben, daarom lachte ik hem toe en hij lachte terug.

Ik pakte mijn fiets en reed weg, hij holde met me mee. Ik wist niet wat ik zeggen moest en hij evenmin, daarom gaf ik hem een handkusje en fluisterde hem hartverwarmend toe "vriend" !

De reactie van de jongen daarop was buitengewoon heerlijk !!! Het was of ik hem een kostbare schat had toegeworpen, hij genoot, hij huppelde en danste achter me aan, zijn ogen stonden zo blij !! Nadat ik met het woord "tjuus" afscheid van hem genomen had, fietste ik sneller door en stopte na enkele honderden meters bij een telefooncel om te bellen, en terwijl ik stond te telefoneren, zag ik hem naderen met het brood. Maar schuin tegenover de telefooncel schoot hij een gangetje in. Het telefoongesprek hield nogal even aan en toen ik na een poosje de telefooncel verliet en mijn fiets pakte om verder te gaan zag ik hem met een dubbele boterham in z'n vuistje uit het gangetje komen en hij ging bij de knikkerende kinderen staan kijken. Toen ik er voorbij fietste stak hij spontaan zijn hand op en zijn gezicht straalde nog, en het stond op zijn gezicht te lezen "fijn jouw vriend te zijn" en dat zijn we inderdaad geworden, vrienden, omdat we elkaar echt ontmoet hebben.

Vrouwenverminking moet verboden zijn

Genève (Reuter, AFP, AP) - De Zwitserse hulporganisatie voor kinderen in nood, Terre des Hommes, heeft een beroep gedaan op de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Waldheim, om de rituele verminking van de geslachtsdelen van vrouwen zoals die vooral nog voorkomt in Afrika en het Midden-Oosten, op de agenda van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) te zetten.

De WHO komt 2 mei bijeen en moet volgens Terre des Hommes, snel stappen ondernemen om een eind te maken aan deze praktijken waarvan miljoenen meisjes en vrouwen in twintig tot dertig landen het slachtoffer zijn.

De voorzitter van Terre des Hommes, Edmond Kaiser, beschuldigde gisteren op een persconferentie in Genève de Verenigde Naties van cynisme omdat deze weigert het onderwerp bespreekbaar te maken dat twintig jaar geleden al werd aangekaart door de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties. De redenering was toen dat het niet tot de bevoegdheid van de Verenigde Naties hoorde om de martelpraktijken te verbieden omdat het gaat om "rituele operaties die gebaseerd zijn op sociale en culturele gebruiken".

Kaiser werd op de persconferentie bijgestaan door twee medici en de Franse feministische schrijfster Genevieve Groult. De chirurg prof. J.A. Verzin zei dat verminking voorkomt in meer dan twintig landen van zwart Afrika, het Midden-Oosten, Australië en enkele delen van Latijns-Amerika.

De rituelen waarbij de clitoris wordt weggesneden, de kleine schaamlippen verwijderd en de grote schaamlippen dichtgenaaid om bij de huwelijksplechtigheid weer te worden opengescheurd, kosten menig meisje het leven en de anderen zijn voor het leven beroofd van iedere mogelijkheid op een plezierig seksueel leven. Van sommige stammen wordt 95 percent van de vrouwen zo verminkt. Hij benadrukte dat er voor deze operaties geen enkele medische noodzaak is.

OVERHEERSING

De Franse seksuoloog dr. Gerard Zwang zei dat het ritueel uitsluitend dient om "mannen de gelegenheid te geven zich volstrekt egoïstisch aan hun seksuele pleziertjes over te geven".

Volgens Groult hebben deze praktijken tot doel de mannelijke overheersing te bestendigen en van vrouwen "reproductiemachines" te maken.

Het wordt hoog tijd, aldus Terre des Hommes, dat de huichelachtige stilte rond deze verminkingen wordt doorbroken, al zal het moeilijk zijn de praktijken uit te bannen. Hij verwees naar Soedan, waar al in 1950 een wet werd aangenomen die clitorodomie verbodt, maar waar de rituelen nog steeds worden toegepast.

(Volkskrant, 27 april 1977)

0-0-0-0-0

Geachte redactie,

Hierbij vraag ik U de lezers van NIKS ervan op de hoogte te brengen dat er alleen nog maar één nummer van Finvara zal verschijnen. Dat is het nummer voor mei - het elfnummer.

Finvara houdt niet op omdat de zaken zo slecht gaan, maar omdat ze zo goed gaan sinds NIKS de nieuwsverspreiding heeft overgenomen. Ik vind dat de taak van Finvara daarmee is voltooid.

Ik hoop dat NIKS blijft bloeien. Ik zal er graag aan blijven bijdragen als het zo uitkomt. In nummer 4 het rubriekje over Finvara in dank gelezen. Ik heb met grote belangstelling NIKS-nieuws zien verschijnen. Dat wordt toch voortgezet? De tekenaar wens ik geluk met zijn talent. Ik vind de illustraties die hij maakt suggestief en gevoelig. Ik wilde dat ik het zo kon.

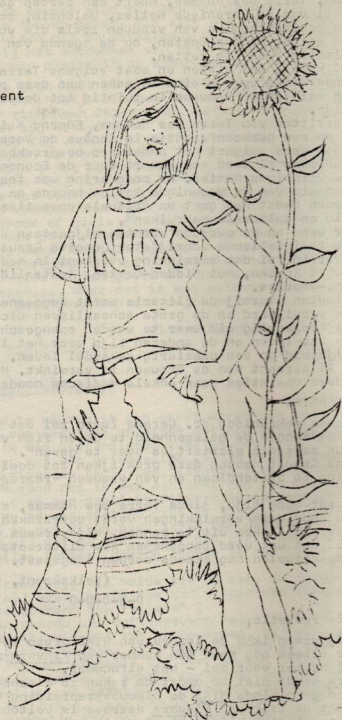
-63-

Met vriendelijke groeten,
Alfred Aubry

zwerftocht

gingen wij samen
op avontuur
langs half gesloopte huizen
met de geur van hout en cement
dan kropen wij
door ramen zonder glas
knerpte het zonlicht
onder onze voeten
geheimzinnige schitteringen
aan het begin van de trap
die een stem heeft
en kraakt
dat hij ons zal dragen
naar de blauwe schelp
van de hemel
waarin de parel
verstopt door een zeerover
in het donker
op jouw handje wacht
alleen 's avonds
komt hij tevoorschijn
als een ster
die je ogen
zal verwennen
met sprookjesverre glans
zodat de vogelols
van je fantasie
een warm nestje vinden;
wij samen
in mijn versleten jas.

Alex Blok.



BERICHTEN

In het in Berlijn verschijnende blad "Die Schwuchtel" (2e jaar, nr. 6, 1977) verscheen een uitgebreid artikel omtrent een door Dr. Frits Bernard gedaan onderzoek in 1973 inzake pedofilie, overgenomen uit het italiaanse maandblad OMPD, MENSILE DI POLITICA, CULTURA E ATTUALITA.

SEKSUOLOGISCHE HULPVERLENING: SYMPOSIA-

Het afgelopen jaar heeft de Rutger stichting een tweetal symposia georganiseerd over seksuologische hulpverlening in de eerste lijn. Bij de opzet en uitvoering daarvan is nauw samengewerkt met NISSO, NHG, Man/Vrouw-Anticonceptie, Schorer Stichting, NVIH/COC en Centrum voor Kruiswerk. De ervaringen die met deze landelijke symposia werden opgedaan waren zo gunstig, dat het plan rees om deze bijeenkomsten ook regionaal te organiseren.

De symposia zullen vooral zijn gericht op vragen als hoe seksuele problematiek te herkennen en hoe te (be)handelen. Aan de orde komen verder de gespreksvoering met cliënten die met seksuele problemen komen en de eigen houding van de hulpverlener. Tenslotte zal worden ingegaan op het gewenst zijn van en de behoefte aan regionale vervolgactiviteiten. De symposia worden georganiseerd in samenwerking met plaatselijke eerstelijns werkers en/of -organisaties. De deelname staat open voor wijkverpleegkundigen, artsen, maatschappelijk werkers, raadslieden en andere eerstelijns werkers. Symposia zijn georganiseerd in Enschede, in het kader van de activiteiten van de Hoytemastichting, op 23 en 24 maart 1977; in Utrecht op 22 april en 6 mei 1977; in Noord-Holland, noordelijk deel, op 13 mei 1977; in Eindhoven op de avonden van 2, 9, 16 en 23 mei 1977. Voor symposia in Amsterdam en omgeving en in het Gooi, dit najaar te houden, zijn plannen in de maak; hetzelfde geldt voor Groningen en Gelderland. Nadere inlichtingen verstrekt de heer H. Heijs, p/a Rutgers stichting, landelijk bureau, Groot Hertoginnelaan 201, den Haag, tel. 070-323890. (Medisch Contact, 15 april 1977)

SEKSUOLOGISCHE HULPVERLENING: BOEK-

Seksuele problemen alleen herkennen is niet voldoende. Van de hulpverlener wordt verwacht dat hij ook wat doet. Maar wat? Informatie verstrekken, zelf behandelen en een therapie beginnen, verwijzen en zo ja naar wie? Op deze vragen wordt ingegaan in het binnenkort bij van Sloghum Slaterus te verschijnen boek: "Helpen bij Seksuele moeilijkheden". Dit boek krijgt de volgende indeling: Inleiding; Uit de praktijk; Voor we aan het hulpverlenen beginnen; Helpen is moeilijker dan ik dacht; Het onderzoek van mensen met seksuele problemen; Vragen en problemen; Gespecialiseerde behandeling van seksuele problemen; Welke boeken kun je lezen/waar staat wat/wie is wie? Om hier bij het laatste te blijven, auteurs zijn in volgorde van opkomst: Dr. W.G.M. van der Velden, Drs. I. Slot-Andersen, Prof. Dr. A.A. Verveen, Dr. J.P.C. Moors, Drs. H. Schacht, J.G. van Dijk, Z.A. de Jong, Dr. F.P. Wibout, J. Eelman, M.A.C.T. Moors-Mommers, B.D. Kalma, H.T.P. Cremers, A. Thoben, F. Bruinsma en M.G. Floor.

(Medisch Contact, 22 april 1977)

NASCHOLINGSDAG MEDISCHE SEKSUOLOGIE-

Op 15 oktober a.s. wordt in het jaarbeurs Congrescentrum weer een nascholingsdag Medische Seksuologie georganiseerd bestemd voor alle huisartsen in Nederland en Vlaanderen. Het onderwerp van deze dag luidt: "Potentiële stoornissen". (Medisch Contact, 29 april 1977)

AMERIKA PAKT KINDERPORNO AAN

Door Charles Foley

Los Angeles- Een golf van pornografie waarin kinderen de hoofdrol spelen, en een steeds stijgende kinderprostitutie, die hun uitgangspunt vinden in Los Angeles, hebben vorige week over heel Amerika onverwachte politieacties uitgelokt, waarmee men de nekslag wil toebrengen aan een vorm van profiteurschap, die zich gewoonlijk in het duister ophoudt.

Een groot aantal staten, waaronder Californië, denkt nu aan speciale wetten om kinderen tegen deze groeiende plaag te beschermen. Kruisvaarders van de zedelijkheid posten bij de "alleen-voor-volwassenen" boekwinkeltjes, waar die kinderporno te krijgen is. Met persconferenties en hoorzittingen voor het publiek wordt de roep om tot actie te komen versterkt.

Er zijn actievoerders die geloven dat de openbare walging en de schok die deze nieuwe tak van de miljarden verdienende porno-industrie te weeg heeft gebracht, bijgedragen om het getij van de seksuele revolutie uit de jaren zestig te keren.

Senator Russell Newton van Californië zegt: "Dit is de beste kans om de algemene houding te veranderen en het sociale en gesetelijke moreel van het land te herstellen".

De politie weet dat duizenden minderjarigen bij deze dubieuze rage zijn betrokken. De meeste boeken en films waarvoor zij worden misbruikt, worden in Californië gemaakt, aangevuld met materiaal dat uit Europa toestroomt.

De recherche in Los Angeles zegt dat het de lieden die zich met deze handel bezighouden, weinig moeite kost om kinderen over te halen tot medewerking. Er zijn veel jongelui bij die van huis zijn weggelopen en worden opgepikt bij de busstations of via kranteadvertenties.

"Ze hebben geld nodig en iemand die voor hen zorgt", zegt commissaris William Riddle, chef van de kinderpolitie in Los Angeles.

"En er zijn ook kinderen die te huur worden aangeboden door hun familie. Ook heb je filmmakers die hun eigen kinderen in de films laten optreden".

Enkele psychiaters beweren dat "kinderporno" misschien helpt om de aanranding van kinderen tegen te gaan omdat zij een nieuwe uitlaat biedt.

Maar Dr. Judianne Densen-Gerber, een vrouwelijke psychiater, die zelf vier kinderen heeft, is het daarmee niet eens. Zij zegt dat alle factoren, die op dit gebied misschien wat verlichting brengen, in het niet vallen bij de schade die de jonge slachtoffers lijden.

"De littekens kunnen voor het leven niet meer zijn uit te wissen," bezuurt zij.

(Uit de Haagsche Courant van 9 april 1977.)

0-0-0-0-0

GESTORVEN JONGETJE

Hij was zoo zoet,

Hij werd zoo vaak gekust,

Hij was zoo zacht en koel als room.

Jaloersche, zijt Gij zoo belust

Op dit onnoozel bloed,

Dat Gij hem neemt, en met een droom

Van hem nog tegen onze harten woedt ?

BUITENLAND

European School Student Charter

For the Liberation of Young People from Sexual Discrimination and Oppression. Excerpts from "Palaver Magazine for Paedophile Awareness and Libertation", Issue No. 4, published in London.

We Demand:

The ending of sexual indoctrination and oppression of children in the family and the school through:

1. Active support to the campaign of the women's movement to destroy the sexist image of women and children in the family.
2. Recognition that the nuclear family is not the only and inevitable environment for children and that in many cases it fails to give the loving care and kindness children need to grow and develop.

3. The open recognition that infants and children have their own sexuality; that it should not be punished or repressed, in order to promote healthy growth.

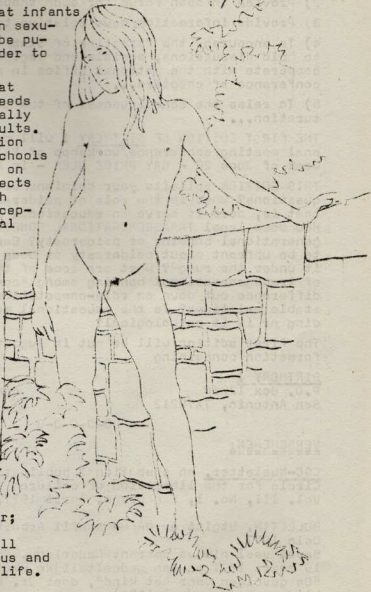
4. The open recognition that young people have sexual needs in order to grow into sexually healthy and uninhibited adults. This means that sex education in primary and secondary schools should be nonsexist, based on emotional and physical aspects of sexuality and dealt with openly in regard to contraceptives, abortion and venereal disease.

5. Changes in the law

regarding age of consent, an end to discrimination between heterosexuals and homosexual relationships.

6. The abolition of the right of either parent in the State to prohibit sexual relationships between people where no coercion, exploitation or oppression is involved.

We feel that the implementation of this charter will be a step toward young people being able to relate to each other in openness and honesty without inhibitions and fear; that the "identity crisis" plaguing so many youth will be replaced by a spontaneous and creative relationship with life.



B I R T H C R Y !

NATAL..... A new gay national organization to meet the social/professional/ethical needs of gay persons whose lovechoices belong to other, younger or older, generations

ANNOUNCES its new literary switchboard --- BIRTHCRY !
Your letters and those of professionals discussing questions related to the BOND OF TRANSGENERATIONAL LOVE will appear with editorial comments from various members of our board.

The function of the BIRTHCRY will be to

- 1) Stimulate free and original thought relative to the TRANSGENERATIONAL BOND....
- 2) Provide an open forum for such thought and opinion...
- 3) Provide information/news relative to the BOND...
- 4) To encourage the formation of State and local chapters of NATAL to hold discussions, socials and regional conferences and to cooperate with the National Office in providing an annual national conference of chapters...
- 5) To raise the consciousness of the gay community education/accluturation...

THE FIRST EDITION OF BIRTHCRY ! will center around the first national meeting/conference/workshop of NATAL which will be held the week of June 20 - GAY PRIDE WEEK - in Austin, Texas.

THIS EDITION solicits your opinions with regard to the following questions? What is the role of paiderasty in the gay community that is, does it serve an educational function? If so, what? How does legal TRANSGENERATIONAL BONDING differ from illegal transgenerational bonding or paiderasty? Can the gay community afford to be upfront about paiderasty or does politics demand we "sweep it under the rung"? What are some of the problems and advantages of transgenerational bonding among "consenting adults"? Does age difference cut down on role-competition, friction, assure more stable relations? Is the educational model a normal mode of bonding or is it pathological?

The first edition will be out in August, 1977. Write for more information concerning

BIRTHCRY !

P.O. Box 12260
San Antonio, TX78212

contact Jim Eggeling
(512)828-1976

0-0-0-0-0

VERSCHENEN:

CSC-Nusletter, an educational publication of Childhood Sensuality Circle for the liberation of children and youth.
Vol. III, No. 1, San Diego, April 1977.

BULLETIN. Utgitt av NAFF-Pedofil Arbeidsgruppe, Nr. 2, 3. årgang, Oslo 1977.

Bevat veel nieuws omtrent Nederland, NIKS, NCGV/NVSH congres op 19 maart 1977 en een gedeeltelijke vertaling in het noors van "De gevolgen voor het kind", door Dr. F. Bernard (uit "Sex met kinderen", den Haag 1972).

SEXUAL FREEDOM, monthly newsletter, San Diego, California, April 1977.